

عنوان مقاله:

ارزیابی شاخص های کیفیت زندگی محیطی و عوامل موثر بر آن (مورد مطالعه : زنان منطقه ۸ شهر تهران)

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: ۱۴۰۲)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۷

نویسندگان:

الیه مهدی - کارشناس ارشد روانشناسی شخصی ت، گروه روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

فریناز فریدی راد - کارشناسی ارشد پژوهشگری اجتماع ی، گروه جامعه شناسی دانشگاه تهران، تهران، ایران

غلامرضا غفاری - دانشیار دانشکده علوم اجتماع ی، گروه جامعه شناسی دانشگاه تهران، تهران، ایران

علی دادگر - استادیار دانشکده علوم اجتماع ی، گروه جامعه شناسی دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در دهه های اخیر مفهوم کیفیت زندگی محیطی در ادبیات توسعه پایدار و برنامه ریزی توسعه اجتماعی و مباحث اقتصاد نوین ، جایگزین رفاه مادی شده و به عنوان اصلی ترین هدف مشترک توسعه جوامع شهری جایگاه ویژه ای یافته است . در این راستا هدف از اجرای پژوهش حاضر ارزیابی شاخص های کیفیت زندگی محیطی و عوامل موثر بر آن در زنان منطقه ۸ شهر تهران بود. پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی ، از نوع کمی بود که به روش توصیفی -تحلیلی با طرح مقایسه ای اجرا شد. جامعه آماری زنان ۶۵-۲۵ ساله حاضر در محله های تهرانپارس، نارمک ، دردشت منطقه ۸ شهر تهران که ۲۰۰ نفر از آنان به روش تصادفی طبقه ای به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده ها پرسشنامه ای محقق ساخته بود که اعتبار، روایی و پایایی آن به تایید رسید. برای تحلیل داده ها از آزمون مقایسه میانگین تک گروهی و آزمون استقلال کای دو و نرم افزار SPSS ۲۶ استفاده شد. یافته ها نشان داد که با اطمینان ۹۵٪ در محله های مورد بررسی وضعیت شاخص «اقتصادی» مطلوب (۰/۰۱>P)، وضعیت شاخص های «ادراکی»، «فرهنگی-مذهبی»، «خدماتی» و «بهداشتی-سلامت» نه مطلوب و نه نامطلوب (۰/۰۵>P) و وضعیت شاخص های «اجتماعی»، «امنیت-ایمنی»، «آموزشی»، «کالبدی» و «زیست محیطی» و «کیفیت زندگی محیطی» بطور کلی نامطلوب (۰/۰۱>P) بود. کیفیت زندگی محیطی در افراد متأهل و با سن بالاتر بیشتر از افراد مجرد و با سن پایین تر، در افراد خانه دار بیشتر از افراد شاغل و در افراد با شغل آزاد بیشتر از افراد شاغل با شغل های دولتی و خصوصی بود (۰/۰۱>P). افزایش هزینه های خانوار با کاهش کیفیت زندگی محیطی و افزایش حس مکان، تمایل به حضور و رضایت از محل سکونت با افزایش کیفیت زندگی محیطی همراه بود (۰/۰۱>P) با توجه به آن که بطور کلی کیفیت زندگی محیطی زنان منطقه ۸ شهر تهران نامطلوب ارزیابی شد، به دست اندرکاران توصیه می شود که نیازهای محیطی زنان این منطقه را شناسایی نموده و در جهت افزایش کیفیت زندگی محیطی آنان برنامه ریزی و اقدام نمایند.

کلمات کلیدی:

کیفیت زندگی محیطی ، شاخص های عینی ، شاخص های ذهنی ، زنان منطقه ۸ شهر تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1961203>

